

เทศน์เช้า วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ วันนี้วันพระ วันพระวันโกนเป็นวันแสวงหาบุญกุศลใส่หัวใจของตน เป็นผู้มีบุญมีกุศลถึงมีสติมีปัญญาใคร่ครวญได้ว่า สิ่งใดเป็นสมบัติของตน สิ่งใดเป็นสมบัติของโลก สิ่งใดเป็นการดำรงชีวิต

ถ้าเป็นบุญกุศลๆ จิตใจมันสูงส่ง จิตใจมันมีคุณธรรมไง ถ้าจิตใจมีคุณธรรมมันแบ่งแยก ผิดชอบชั่วดีเป็น ถ้าแบ่งแยกผิดชอบชั่วดีเป็น ถ้าแบ่งแยกได้เป็น คนที่ละเอียดๆ ขึ้น มรรคหยาบ มรรคละเอียด เวลามรรคละเอียดขึ้นไปมันค้นคว้าหาสัจจะความจริงใจของตน เพราะจิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ จิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะนะ

วันนี้วันพระ วันพระวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนา ศาสนาคืออะไร พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ พระธรรมคือคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วศาสนามันอยู่ที่ไหน

ถ้าศาสนามันอยู่ที่ดี เราก็ปรารถนาเราไว้วางใจได้ ภิกษุเป็นผู้ที่ทรงธรรมทรงวินัยในพระพุทธศาสนา แต่เราก็เห็นแล้วว่าภิกษุสิ่งที่ไว้น้ำใจเชื่อใจได้ ที่เป็นที่พักที่อาศัยได้ก็มี ภิกษุที่เราเห็นแล้วมันบาดหัวใจบาดตาก็มี

ฉะนั้น ในหลวงรัชกาลที่ ๙ รัฐบาลเขาพยายามส่งเสริมๆ ส่งเสริมให้ทุนการศึกษา เวลาสามเณรน้อย พระบวชใหม่ให้ทุนการศึกษาศึกษาพระพุทธศาสนาๆ ศึกษาทำไม ศึกษามาเพื่อให้ความรู้ ถ้ามีความรู้มันจะมั่นคงในชีวิตของตน ถ้ามั่นคง มันยึดหลักการของพระพุทธศาสนา ถ้ายึดหลักการของพระพุทธศาสนาเป็นที่พึ่งที่อาศัย บริษัท ๔ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าฝากธรรมวินัยกับภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา

เวลาภิกษุ ภิกษุที่ประพฤติปฏิบัติ ภิกษุที่กระทำคุณงามความดีในใจของตนขึ้นมาได้นั้น เป็นที่พักอาศัยของเรา

ภิกษุ ภิกษุเวลาในทางโลกเขาเสียดสี พวกพี่เหลือง สิ่งที่เขาเข้ามาอาศัยใน พระพุทธศาสนา นั่นก็เป็นเรื่องของเขา

ถ้าคนที่มีอำนาจนามีจิตใจที่สูงส่งขึ้นมาเขาแบ่งแยกผิดชอบชั่วดีได้ ถ้าเขาแบ่งแยก ผิดชอบชั่วดีไม่ได้ เขาถึงกระทำการอย่างนั้นๆ ทำอย่างนั้นเพราะว่าอะไร เพราะความมืดบอดในใจ ของเขา เขาไม่เชื่อว่าบาปมีบุญมีไฉ

แต่ถ้าคนที่มีหลักการพระพุทธศาสนา บาปมีบุญมี

วันนี้วันพระๆ เราจะไปทำบุญ เราแสวงหาพระอรหันต์ๆ จะไปทำบุญกับพระอรหันต์นะ ถ้าพระอรหันต์ที่ดีที่เป็นความจริง หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านอยู่ในป่าในเขาของท่าน เวลาจะ ไปมันแสนยากแสนลำบากยากเย็นมาก

พระอรหันต์หันรีหันขวางเยอะแยะไปหมดเลย พัดลมมันหมุนมันหันของมันนั้นนะ เราก็ จะแสวงหาอย่างนั้นไฉ

แต่พระอรหันต์ในบ้าน ถ้ามันรู้จักผิดชอบชั่วดี พระอรหันต์ในบ้านของเรา พ่อแม่คือพระ อรหันต์ของลูก พ่อแม่ให้ชีวิตนี้มานะ ถ้าพ่อแม่ให้ชีวิตนี้มาแล้ว พ่อแม่ยังเลี้ยงดูมา พ่อแม่ ส่งเสริมการศึกษา พ่อแม่ให้ความรู้ พ่อแม่เป็นครูเอกของโลก เป็นครูคนแรกของเรา

พ่อแม่เป็นครูคนแรกของเรา เราทำสิ่งใด นี่พระอรหันต์ของเราๆ ถ้าเราทำสิ่งใด ทำความ ดีขึ้นมา พระอรหันต์ก็ขึ้นอกขึ้นใจก็มีความสุข เราทำความผิดพลาดสิ่งใด เราไปเจ็บช้ำน้ำใจสิ่ง ใด เราไปโดนใครรังแกมา เรามีความผิดพลาดมา พระอรหันต์ของเราก็ออกไปกับเรานะ พระ อรหันต์ก็มีความเสียใจไปกับเรา แต่ถ้าเรามีคุณงามความดีมา พระอรหันต์ก็มีความชื่นใจไปกับ เรา นี่พระอรหันต์ของเราๆ

ศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาสามเณรวชิใหม่ พระบวชใหม่ เขามีทุนการศึกษาๆ ศึกษาในภาคปริยัติๆ ไฉ

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านประพฤติปฏิบัติของท่าน ท่านเทศนาว่าการไฉ หลวงตาท่าน เทศนาว่าการ ความสำคัญคือการฟังธรรมๆ พระกรรมฐาน กรรมฐานสำคัญยิ่ง

เวลาหลวงปู่มั่นท่านจะเทศน์ว่าการ หลวงปู่เจี๊ยะท่านเล่าให้ฟังไง “ฟ้าร้องๆ” ฝนจะตก ใจ เวลาหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านเทศน์ว่าการนะ ลูกก็เหมือนได้ดื่มมนใจ ได้ดื่มมน ได้ดื่ม ความอบอุ่นในหัวใจในหัวอกของครูบาอาจารย์ใจ

นี่เวลาทางโลกเขาส่งเสริมการศึกษาๆ ส่งเสริมการศึกษามาเพื่อให้ประพฤติปฏิบัติ แต่ วัฒนธรรมประเพณีของเรา เราเป็นคนบ้านนอกคอกนา เรามีพ่อแม่ แม่ พ่อแม่จูงลูกๆ ไปวัด พ่อ แม่ไปเห็นพระทำอย่างไร มันซึ้งซึ้งๆ เข้ามาใจ

ถ้าไปเจอพระที่ดี พระที่เป็นที่พึ่งอาศัยได้นะ มันจะอบอุ่น มันจะเห็นว่าเราเกิดใน ประเทศอันสมควร เกิดในประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาขัดเกลากล่อมเกล้า หัวใจของสัตว์โลกให้มันมีความดีงามขึ้นมา

ถ้าเราศึกษามา พระกรรมฐานๆ พระกรรมฐานศึกษามา ศึกษาจากอุปัชฌาย์อาจารย์ เกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ ศึกษามาแล้ว ศึกษามาแล้วก็ยังพยายามทำของตนไม่ได้ รุกขมูล เสนาสน์ ให้เข้าป่าให้เข้าเขาไป ให้เข้าเขาไปเพื่ออะไร เพื่อให้เผชิญกับความจริงในชีวิตของตน ถ้าเผชิญความจริงในชีวิตของตน ตนไปอยู่ของตนคนเดียว รักษาหัวใจของตนให้ได้

แต่ในเมื่อเรายังไม่มีความสามารถทำอย่างนั้นได้ ให้ถือนิสัยครูบาอาจารย์ไปก่อน ถ้าถือนิสัยครูบาอาจารย์ไปก่อน ครูบาอาจารย์ท่านทำเป็นแบบอย่าง เวลาทำเป็นแบบอย่างนะ ไม่ คลุกคลีไม่ดีไหมง

นี่ก็เหมือนกัน ไปอยู่วัด สอนให้สังขติเวกนะ แต่พยายามจะแจกซองให้ไปหาญาติโยมมา เพื่อทำบุญ นี่บ๊าบอคอแตก นี่ใจ เวลาหลวงตาท่านสอนนะ ท่านสอนเลยบอกว่า สิ่งทีก่อสร้างๆ นั้นนะ โลกเขาก็ก่อสร้างได้ อัฐหินทรายปูนใครก็ทำได้ ทางเทคโนโลยีเขาทำดีกว่าเราอีก

ตีก้อยชั้นพันชั้นนะ ไปดูได้วันเขาสร้างวัดมหาศาลมหัศจรรย์ข้างโน้นนะ แกะมหัศจรรย์ เลย ตอนนี้อมเอาพิมพ์เอาได้หมด จะเอาสวยงามขนาดไหนก็ได้ เอาสวรรค์มาแบบบนดินเลย ไป ดูสวนสนุก โอ้โฮ! เข้าไปแล้วอลังการ เลียดังค์ๆ แต่ในหัวใจทุกข์ยาก นี่ใจ เวลาเจริญ วัตรมณ เจริญๆ

แต่ถ้าหัวใจมันเจริญๆ นี่ไง พระพุทธศาสนาสอนเข้ามาที่นี้ไง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปวารณารื้อสัตว์ชนสัตว์ไ้ เวลาที่สัตว์ชนสัตว์หรือหัวใจของสัตว์โลกไ้ ถ้ามันคิดดีคิดงามขึ้นมามันเห็นคุณงามความดีไ้ คุณงามความดีมันแบ่งปัน มันเสียสละ มันทำเพื่อสังคม มันทำเพื่อคนอื่น ทำเพื่อคนอื่นมันทำเพื่อหัวใจของตนทั้งสิ้น

แต่ถ้ามันบอกว่าทุกอย่างจะเป็นของมัน ทุกอย่างเป็นของมันนะ รวบรวมเข้ามานะ มันไม่มีอะไรทั้งสิ้น หัวใจมันจะว่างเปล่า หัวใจมันแค้นแค้น หัวใจมันโดนกิเลสบีบคั้น คราวนี้เราได้มามากขนาดนี้ คราวหน้าเราจะไ้มากไปขนาดนั้น คราวหน้าเราจะยิ่งใหญ่มากขนาดนั้น มันยิ่งบีบยิ่งคั้นเข้าไปในหัวใจมีแต่ความเศร้าหมอง มีแต่ความหวาดระแวง ไม่มีความสุขอะไรเลย

แต่ถ้ามีการเสียสละๆ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนอย่างนั้นไ้ ระดับของท่านคือคือความปกติของใจ ถ้าคือคือความปกติของใจนะ เวลาปกติของใจเรายกขึ้นสู่วิปัสสนา

คนเรานะ ถ้ามันมีวิธีการ มันเข้าใจสิ่งใด มันทำสิ่งใดได้ หายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโธ ถ้าจิตมันสงบลงได้มันก็แปลกประหลาดมหัศจรรย์ว่าสิ่งนั้นมันคืออะไร สิ่งนั้นนะ ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ มันไม่มีสิ่งใดหรือกลอยมาจากฟ้า

นี่ไ้ เวลาศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าศึกษามาเป็นปริยัติ ศึกษามาทรงจำๆ ทรงจำก็คอมพิวเตอร์ โลกนี้เจริญ นี่ไ้ เพื่อความมั่นคงของศาสนา ศาสนา ศาสนาก็เป็นสังคมๆ สังคมมันก็เป็นวัฒนธรรม

แต่ในพระปฏิบัติศึกษามาจากวัฒนธรรมนั้น เห็นความอลังการ เห็นความชื่นชม ความศรัทธาของสังคม เฮ้ย! แล้วมันมีอะไรมากไปกว่านั้นไ้ ถ้ามันเห็นความมหัศจรรย์ของสังคม ถ้ามันเจาะลึกเข้าไป หายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโธ รู้จักวิธีการๆ ถ้าเรารู้จักวิธีการรู้จักการกระทำแล้ว ถ้ารู้จักวิธีการรู้จักการกระทำ มันทำได้

เราให้การศึกษาสังคม ให้การศึกษาสังคมกับลูกเราเพื่ออะไร เพื่อให้มีความรู้ ความรู้เพื่ออะไร มีมารยาท ไปร้านอาหารแล้วมันต้องเรียบร้อยต้องเกรงใจกัน

ไอ้พวกวัยรุ่นบอกว่า ทำไมต้องเกรงใจ กูยิ่งใหญ่ เหยียบย่ำเขาไปทั่ว นั้นไ้จิตใจหยาบซ้ำ

แล้วก็บอกว่า อ้าว! ไฉ่สังคมอุปถัมภ์ ตะวันออกมีอาวุธมีกันแต่ ผู้ประชาธิปไตยไม่ได้ สิทธิเท่ากันเสมอกัน

เสมอกันมันเอาชาติไปล่มจมนะ ตอนนี้กำลังเห่อมาก ผู้นำที่เป็นวัยรุ่น ผู้นำที่อายุน้อย แล้วเขาบอกว่ามีกล้าหาญแกร่งกล้า จะทำให้ชาติเจริญๆ

สิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งนั้นต้องดับไปเป็นธรรมดา กระแสสังคมนั้น เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา คุณสิ ก่อนสงครามโลก มหาอำนาจคือใคร เตอร์กี เดิร์ก สิ่งต่างๆ มหาอำนาจมันคือใคร แล้วมันก็เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา มันมีอะไรคงที่ของมัน

เวลาเป็นมหาอำนาจก็พยายามจะทรัพยากรดูดเข้ามาเพื่อของตน ทรัพยากรมันใช้ไปหมดแล้ว ตอนนี้เรื่องขยะ เรื่องโลกร้อน เรื่องเป็นปัญหาของโลก

อาหาร บั๊จจัยเครื่องอาศัย เราต้องหามะ อากาศถ้าเป็นพิษตายหมด อากาศเป็นพิษ สภาวะแวดล้อมเสียหาย ตายหมด แล้วใครเป็นคนทำ มนุษย์ทั้งนั้นนะ

แต่ถ้าสิ่งที่ดีงาม คนละไม้คนละมือช่วยกัน พวกเราทำกันเอง พวกเราก็ต้องมีจิตใจที่ เสียสละกันเอง อะไรที่สะดวกสบายเราก็ลดน้อยลงๆ ไปไหนเขาให้ไปรถสาธารณะ อย่าไปรถ ส่วนตัว พยายามใช้ไม่ให้มีคาร์บอน นี่ถ้าคนมันคิด ทำเพื่อใครเนี่ย

ก็ทำเพื่อตัวเองไง เพื่อสภาพแวดล้อมไง เพื่ออากาศไง เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นไง เพื่อ โลกสภาวะแวดล้อมที่ดีไง นี่ไง เราปรารถนาดีกับคนอื่นทุกๆ คน แล้วใครได้ เราได้ เราได้

นี่ถ้าคนดีๆ คนดีมันคิดเป็นไง คิดแล้วมันก็จะบลงที่ดีไง

แต่ถ้าคนคิดไม่เป็นนะ ฎได้อะไร คนอื่นยังทำได้เลย ทำไมกูทำไม่ได้

คนอื่นเพราะจิตใจมันต่ำทราม

จิตใจที่สูงส่งนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสละราชสมบัติมา ทิ้งลูกทิ้งเมีย ทิ้งพ่อ ทิ้งทั้งหมดเลย ออกไปนะ ออกไปค้นคว้าหาความจริง จากที่ชีวิตที่ประณีต ชีวิตที่อุดมสมบูรณ์ ไปเป็นวณิกที่ไม่มีใครสนใจดูแล ท่านทิ้งไปทำไม นี่จิตใจที่สูงส่งไง

ก็ไม่ต้องไป ตำแหน่งมันจะถึงอยู่แล้ว จะสถาปนาขึ้นเป็นกษัตริย์อยู่แล้ว จะปกครองแคว้น
แคว้นอยู่แล้ว ทิ้งไปทำไม

นี่ไง หัวใจที่ยิ่งใหญ่มันทำได้ไง ทิ้งไปเพื่ออะไร ทิ้งไปเพื่อโมกขธรรม ทิ้งไปเพื่อสัจจะ
ความจริงในใจ

จะเป็นกษัตริย์ไปเที่ยวสวนเห็นคนเกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตาย

คนเกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตาย เราก็ต้องตายไปกับเขาใช่ไหม สร้างสมบุญญาธิการมา
เป็นพระโพธิสัตว์มากมายมหาศาลขนาดไหน แล้วก็จะมาตายเปล่าในชาตินี้หรือ เวลา
ประพาศปฏิบัติ ๖ ปี ถ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ตรัสรู้ธรรมขึ้นมาแล้วเป็นอะไร ก็
เป็นศาสดาเหมือนเจ้าลัทธิต่างๆ ใจ

ดูสิ ในศาสนาที่เขาจับถือนั่นอยู่นั่นละ มันไปไหน มันจบลงที่ไหนละ มันจบลงที่ไม่มี
อะไรเลยไง มันจบลงที่ว่าสูญเปล่าไป

แต่ของเรามันไม่ใช่ มันจบลงที่อริยชา จบลงที่การถอนพญามาร มารนี้สั้นไหวไปหมดนะ
สั้นไหวไปหมดที่นั่นเพราะอะไร เพราะว่าสัตว์โลกพ้นไปจากอำนาจของมารไป พ้นจากการบั่นหัว
ของกิเลสไป

ไอ้กิเลสที่บั่นหัวๆ ใครว่าดีดีๆ เป็นคนดีๆ กิเลสมันบั่นหัวทั้งนั้นแหละ แต่เวลาความจริงๆ
ขึ้นมา เวลาเอาจริงขึ้นมา มานะทิฏฐิ มานะใจ ยิ่งใหญ่ สุดยอด ยิ่งใหญ่คือตัวมันทั้งนั้นแหละ ถึง
เวลาแล้วเราทำความอหังการในใจของตนให้มันจบสิ้นไป ถ้าความอหังการจบสิ้นไป เห็นไหม

นี่ไง ที่ไปแสวงหาพระอรหันต์ๆ

พระอรหันต์ในบ้านก็ไม่สนใจ แล้วในใจของตนก็ไม่สนใจ สนใจแต่หาพระอรหันต์ข้าง
นอก สนใจแต่พิธีกรรม สนใจแต่กระแสดังคม สนใจแต่ว่าใครจะนับถือกูไหม สนใจแต่ใครจะจำ
ชื่อกูได้หรือเปล่า สนใจว่าใครรู้จักกูหรือเปล่า

ตัวเองไม่รู้จักตัวเอง

หลวงตาท่านพูดประจำ ติดเรานะ ติดเราติดเขาไปหมดนะ เพราะติดเราถึงติดเขา เพราะมีมานะ อยากให้เขารู้จัก อยากให้เขายอมรับนับถือ พออยากให้เขานับถือ เห็นไหม การเมืองมันต้องทำงานการเมืองไง อยากจะให้เขานับถือก็ต้องแจกตั้งค์ไ้ ต้องเอาโครงการไปแจกไ้

โครงการนี้ต้องทำให้ได้นะ ฎเป็นคนเอามาให้ณะ โครงการนี้ฎเป็นคนให้ จำกูได้หรือเปล่า

ก็อยากให้เขานับถือไ้

นี่ไ้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ทำอย่างนั้น พระพุทธศาสนาไม่เป็นอย่างนั้น พระพุทธศาสนาเวลาสอน สอนเข้ามาในใจของตน ถ้ามั่นเห็นใจของตน มันทำลายอวิชชาในใจของตนแล้วไม่ติดเราๆ เราไม่มี ตัวตนไม่มี

ทุกคนเกิดมาตายหมด แต่เวลาเขาตายไปแล้วเขาตายด้วยความทุกข์ความยาก เขาตายไ้ด้วยความกระเสือกกระสน เพราะว่าเวทนามันบีบคั้น กิเลสมันบีบคั้น แล้วมันก็จะไปเกิดใหม่ เกิดใหม่เพราะความบีบคั้นอันนั้น มันต้องไปเกิดใหม่ เกิดใหม่เพราะอะไร เพราะมันโดนกิเลสบีบคั้น คำว่า “บีบคั้น” มันมีทุกข์ไ้ คำว่า “บีบคั้น” มีความรู้สึกไ้

เวลาพระอรหันต์ตาย ภาวรา หเว ปญฺจุขุณฺหา สิ่งทีบีบคั้นมันเป็นภาระเท่านั้น ปล่อยวางภาระทั้งหมด หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านลาวัฏฏะ

หลวงปู่เสาร์ท่านไปพระตะบอง ท่านไ้ที่อุปัชฌาย์ท่าน ท่านไปลาโลก ไม่มีอะไรบีบคั้นนี่ไ้ เวลาพระอรหันต์ตาย ตายด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส พอกันที พอแล้ววะ ฎไม่มาอีกแล้ว นี่ไ้ มันต้องรู้ของมันไ้

แต่นี้ใครพอ พออะไร เขายังไม่เห็นรู้จักฎเลย เขายังไม่เห็นหน้าฎเลย จะไปพอทีไหน

นี่ไ้ มันถึงบอกว่า สรรพสิ่งในโลกเป็นอนิจจัง เป็นวิทยาศาสตร์ ถ้าวิทยาศาสตร์เป็นอนิจจัง ถ้าวิทยาศาสตร์ ทางวิศวกรรมเข้าใจได้ ไ้โนสไ้ไ้เข้าใจได้ สสารมีอยู่ในโลกทั้งลิ้น แต่อนัตตาไม่มีใครรู้จักหรอก

เพราะว่าอนัตตามันมาจากไหนล่ะ แล้วบอกตัวตน ตัวตนอย่างไรล่ะ ใครเป็นตัวตนนะ เกิดขึ้น เกิดขึ้นอย่างไร ถ้าจิตไม่ลงไปสู่ความสงบของใจมันจะเกิดขึ้นตรงไหน นี่ไง ใจสิ่งที่เกิดๆ ถ้ามันไม่สงบลง ไม่เข้าไปที่ตัวมัน มันจะไปเกิดตรงไหน

ถ้ามันเกิดขึ้น เกิดขึ้นแล้วตั้งอยู่ ตั้งอยู่ด้วยวิปัสสนา ตั้งอยู่ด้วยความเป็นจริงของตน แล้วทำไมมันดับไปๆ ดับไปมันจบใจ จบไปก็ไม่มีกู ใจ กูโดนทำลายไปพร้อมกับมรรค ๘ ใจ เพราะกูโดนการกระทำของความสามารถของกูนี่ไง เพราะจิตใจดวงใดไม่มีมรรค จิตใจดวงนั้นไม่มีผลใจ ถ้ามันไม่มีศีล ไม่มีสมาธิ ไม่มีปัญญาในใจของตนมันจะชำระกิเลสได้อย่างไร ถ้ามันชำระในใจของตนได้ นี่พระพุทธานุภาพ

วันนี้วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา

นี่ไง เวลาหาพระอรหันต์ๆ พระอรหันต์ในบ้านก็ไม่สนใจ พระอรหันต์ในบ้านนี่หนวกหู พูดบ่อย รำคาญ ไปหาพระอรหันต์จริงๆ มันก็ไม่ใช่จักว่าหันไหนอีกนะ มึงหันไปไหนกันนะ มันหันไปไหน

แต่ถ้าในมหายาน เวลาเขาถามลูกศิษย์เขา ใครมีความรู้ในธรรมบ้าง

เขายืนขึ้น เขามั่นปาก แล้วเขาก็นั่งลง

ถ้าพูดเป็นสมมุติทั้งนั้นนะ อ้าปากก็ผิดแล้ว อ้าปาก ของมันออกมาความเห็นของมัน ทั้งสิ้น แต่ถ้าเป็นจริงนะ เป็นจริง สิ่งที่เป็นจริงๆ ในหัวใจดวงนั้น

แต่หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ครูบาอาจารย์ของเราเทศนาว่าการ การเทศนาว่าการ หลวงปู่มั่นเวลาท่านพูดในท่ามกลางสงฆ์ “ใครเห็นผลงานของผมบ้าง ใครเห็นคุณงามความดีของผมบ้าง ผมทำได้มากมายมหาศาล”

หลวงตาท่านยกมือเลย “เห็นอยู่เต็มหัวใจ”

คนที่เห็นอยู่เต็มหัวใจเพราะหัวใจเขาเป็นแบบนั้น ถ้าหัวใจของเขามีคุณธรรมในหัวใจของเขา วิธีการในการประพฤติปฏิบัติ วิธีการในการดำรงชีพ วิธีการในการศึกษา ถ้าใครมีแล้วมันทำสิ่งที่ความถูกต้องดีงามถูกต้องได้

นี่ไง หลวงตาท่านอยู่กับหลวงปู่มัน เวลาหลวงปู่มันท่านสั่งสอนอย่างไร ท่านทำอย่างไร ท่านไปรู้ไปเห็นอย่างไร ท่านถึงได้ซาบซึ้งถึงธรรมของหลวงปู่มัน ถึงยกมือทันทินะ “ข้าพเจ้าเห็น ประโยชน์เห็นสิ่งต่างๆ ที่หลวงปู่มันทำไว้มหาศาล”

นี่ไง เวลาสำคัญๆ สำคัญที่เทศน์ว่า การ เวลาหลวงตาท่านพูดนะ หลวงปู่มันท่านเทศน์ นะ “มรรคผลนิพพานหยิบเอาได้หมดเลย”

สิ่งในปัจจุบันนี้ที่ท้องตลาดในวงกรรมฐานนะ ที่พูดว่า “จิตไม่เคยตาย เป็นจุดเป็นต่อม”

มันของใครนั่นนะ เป็นธรรมะของหลวงตาทั้งนั้นนะ มันจำขึ้นปากไปพูดกันนะ มันจำขึ้น ปากแล้วมันก็ไปจินตนาการพยายามจะทำเอาตรงนั้นเป็นสมุฏฐาน แล้วก็เทียบเคียงว่าพระ อรหันต์ๆ

หันไปไหน ใจมึงยังไม่รู้จักเลย พอพูดออกมาของคนอื่นทั้งนั้นนะ มันไม่มีความจริงในใจ ทั้งสิ้น

ถ้ามันมีความจริงในใจทั้งสิ้นนะ ยืนขึ้น แม่ปาก แล้วนั่งลง แล้วหัวใจนี้ผ่องแผ้ว ไม่มีสิ่ง ไตๆ เลยมีคุณค่าเท่ากับคุณธรรมในใจของผู้ที่ประพฤติปฏิบัติ นี่ธรรมเหนือโลกๆ เหนือโลก เหนือลาภสักการะ เหนือยศถาบรรดาศักดิ์ เหนือการเกิดและการตาย เหนือทุกๆ อย่าง

คนเรานี้ละ ดันรณรงค์เลือกกระแสนั้นนั่นนะ เวลามันจะตายนั้นนะ โอ้ย! มันคิดได้ถึง ชีวิต เรายังมีชีวิตอยู่มันกระเลือกกระแสนแต่เรื่องข้างนอก แต่เวลาจะตายไปเห็นหลอดไฟผ่าตัด เห็นแล้วมันเศร้าทุกคนนะ แล้วมันต้องไปด้วยความเศร้าหมองของมัน มันไม่ถึงที่สุดของมันหรอก

ถ้าเป็นจริงๆ เห็นไหม นี่ฟังธรรม

วันนี้วันพระ วันพระผู้ประเสริฐต้องให้หัวใจประเสริฐ ถ้าหัวใจประเสริฐแล้ว ธรรมะของ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะ “ไม่มีกำมือในเรา”

มันเป็นสิทธิเสรีภาพ มันเป็นสังฆธรรม ไม่มีใครเป็นเจ้าของ แม้แต่องค์สมเด็จพระ สัมมาสัมพุทธเจ้ายังไม่เป็นเจ้าของ ไม่ยึดเลย ไม่มีใครเป็นเจ้าของ

แต่ธรรมในใจของผู้ที่ประพฤติปฏิบัติดีล สมภาติ ปัญญาต่างหากเขาจะเป็นเจ้าของของ
เขา เจ้าของของเขาเพราะเขาเป็นปัจเจกตั้ง รู้จำเพาะตนในใจนั้น เขาเป็นสันตสิริโก รู้แจ้งเห็น
จริงในใจดวงนั้น เหว้ง